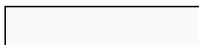


- [Qui som](#)
- [Contacta](#)
- [Publicitat](#)
- [Avís legal](#)
- [626 863 848 – WhatsApp](#)



- [Notícies](#)
 - [Actualitat](#)
 - [Cultura](#)
 - [Societat](#)
 - [Esports](#)
 - [Entitats](#)
 - [Baix Gaià](#)
- [Opinió](#)
- [Vida Social](#)
- [Entrevistes](#)
- [Reportatges](#)
- [Agenda](#)
- [El CLub](#)

Select Page

Radiografia: de doctors i periodistes

4 desembre 2021



Article d'opinió d'**Òscar Ramírez Dolcet**

Els metges i els periodistes tenim moltes coses en comú, moltes semblances. La primera, molt banal i plaent, la vaig descobrir fa quinze anys a Itàlia. Un taxista amb qui havia compartit tot el matí mentre m'ensenyava l'illa on vaig passar

el cap d'any em va preguntar a què em dedicava. Soc periodista i treballo a la televisió, li vaig respondre. Quan ens vam acomiadar, l'home em va dir "Ciao dottore!". A Itàlia, li diuen doctor a tot aquell que té una carrera. Certament curiós però té la seva explicació.



Un metge treballa amb la informació que té de cada cas, en fa la lectura en base als seus coneixements, informa al pacient i comença a treballar per salvar-li la vida. El periodista fa el mateix. Disposa de la informació, la tracta seguint les normes apreses, la difon als seus oients o lectors i la segueix treballant per esclarir el cas i arribar a bon port. A un lector no el pots matar a cops de noticia però li pots crear un mal estat o confusió si no aconsegueixes afrontar bé el cas. És un problema de responsabilitats que també pateix el metge quan fa la diagnosi d'un cas complicat i no convenç als altres. Informar al malalt és tan delicat com informar al lector però en el cas del periodista pot ser letal.

Tots els mitjans tenen el seu color polític i es mouen segons bufa el vent com va quedar demostrat en èpoques de la proclamació de la breu República Catalana 2017, aquella que va durar 56 segons. Per aquesta regla de tres, els editors i propietaris de mitjans et fan donar al teu pacient, al lector o oient, la versió que més convé o, dit d'una altra manera, saps que has de dir allò que els qui et paguen volen sentir. I si no et sembla bé, ja saps on és la porta. Com la medicina, el periodisme té llargues llistes d'espera i hi ha centenars de persones preparades per entrar a la teva consulta.

Com li direm a un senyor la veritat si aquesta veritat és dura? Un metge ho farà amb tacte però ho farà. A un periodista, depenent de la informació i a qui afecti aquesta, se li farà amagar, camuflar. La diferència entre un bon i un mal periodista radica en el seu propi codi ètic i no pas en el deontològic que els metges si apliquen a diari. Un bon informador canviarà de feina cada quatre anys o se la jugarà fins que, un matí quan es llevi de dormir, vegi que el cap li ha rodolat.

Aquest és un diagnòstic tant dur com real d'un ofici que et lliga les vint i quatre hores del dia i que, malgrat tot, t'enamora i et compromet. Personalment, he tingut l'ocasió de treballar a la ràdio, a la televisió i a la premsa escrita. Allí vaig conèixer com es treballava lliurement i com afrontar el dia a dia amb pressió, redactant informació que ja esta venuda abans de sortir al carrer. També he pogut compartir uns anys meravellosos amb companys periodistes que sempre han exercit la seva professió de manera neutral i imparcial, estil que sempre he seguit i pel qual he lluitat.

Tant debò que el periodisme torni a gaudir algun dia de la bona salut que es mereix i que va tenir fins fa uns quants anys. Mentre això no passi, perquè en època de la pandèmia hem observat de nou fins a quin punt el periodisme és un poder de control de masses a les quals replica la informació i ensinistra, seguirem fent diagnosis errònies evidenciant que

els símptomes són equivocats. Però, nostàlgicament, sempre ens quedarà París. Sempre podrem anar al metge per explicar-li la nostra vida tot esperant que ell, aplicant sense problemes els seus coneixements, ens informi de la veritat. Lord Chesterton deia que el periodisme consisteix essencialment en dir que “el Pepet s’ha mort” a aquelles persones que no sabien que el Pepet estava viu. Dottore!, Lord Chesterton és mort.

626 863 848

info@altafulles.cat

Vine al nostre club!

Vols unir-te gratuïtament i gaudir de descomptes i premis?

[Som-hi](#)

Informa't abans que els altres

Si vols estar al dia de tot el que publiquem en aquesta web, apunta't aquí. No fem spam... ☐

Email

Subscriure'm

Resum Política de privacitat i protecció de dades

* **RESPONSABLE:** És el meu deure informar-lo que les dades de caràcter personal que em proporcionis omplint el present formulari seran tractades per Altafullenca de Comunicació Integral s.l. com a responsable d'aquesta web.

* **FINALITAT:** l'enviament de notícies i comunicacions d'altafulles.cat.

* **LEGITIMACIÓ:** Consentiment de l'interessat.

* **DESTINATARIS:** Com a usuari i interessat li informo que les

dades que em facilita estaran ubicats en els servidors d'Automatic (proveïdor del servei de subscripcions d'altafulles.cat). Veure [política de privacitat d'Automatic.](#)

* **DRETS:** Té dret, entre d'altres, a accedir, rectificar, limitar i suprimir les seves dades. Pots obtenir informació addicional i detallada sobre Protecció de Dades i consultar la nostra política de privacitat en la nostra pàgina d' [Avís legal](#).

Segueix-nos

No et perdis tota l'actualitat d'altafulles.cat a les xarxes socials

- [Follow](#)
- [Follow](#)
- [Follow](#)
- [Follow](#)



- [Qui som](#)
- [Contacta](#)
- [Publicitat](#)
- [Avís legal](#)
- [626 863 848 – WhatsApp](#)

© 2020 Altafulles ~ info@altafulles.cat | weBDesing: [efeonce](#)
626 863 848

Envian's un WhatsApp amb el teu nom, cognom i correu electrònic i passaràs a formar part del club d'Altafulles.

És un Club gratuït i que comporta tenir accés a descomptes a certs productes, accés a algunes activitats culturals i amb la possibilitat de prendre part a sortejos per guanyar premis.

[Som-hi](#)